

Ewald Frank

3. 10. 1987, 19:30, Krefeld, Nemecko

vysiellané 9. 3. 2022

Citáty z kázania br. Branham: „Vytrhnutie!“

Téma: „O Neveste a Cirkvi“

My sa nehanbíme za evanjelium Ježiša Krista [Rm 1:16] a nehanbíme sa ani za Božiu zvesť pre tento čas. Veríme, že je podľa Slova a že Boh nad svojím Slovom bdie, aby ho v pravý čas naplnil. [Jr 1:12]

Dnes som si priniesol niekoľko citátov. Skôr ako ich prečítam, chcem čítať Slovo z Písma z listu Rimanom, kapitola 16, od verša 25:

„A tomu, ktorý vás môže upevniť podľa môjho evanjelia a podľa kázne Ježiša Krista, podľa zjavenia tajomstva, zamlčaného cez večné časy, ale zjaveného teraz a oznámeného skrze prorocké písma podľa nariadenia večného Boha cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národami...“ [Rm 16:25-27]

Nádherne Slovo. Aj dnes vidíme, ako sa po celom svete naplňuje. V niektorých častiach sveta prišli určité obdobia prebudenia a zdá sa, že toto je čas Afriky.

Slovo, ktoré sme čítali, sa potvrdzuje až do nášho času. Je to zjavenie Božej spásnej rady a toho, čo dlhé časy zamlčané, bolo teraz oznámené skrze prorocké písma a podľa nariadenia Boha, dokonca tu stojí „večného Boha“, aby bolo zvestované všetkým pohanským národom s jediným cieľom – aby vypôsobilo poslušnosť viery. Nielen aby bolo kázané, ale aj vypôsobilo poslušnosť viery. Slovo je kázané, verí sa mu a my sa stávame jeho činiteľmi. [Jk 1:22] Preto „poslušnosť viery“ – veriť a konať, lebo viera bez skutkov je mŕtva. [Jk 2:26]

Ako som oznámil, priniesol som si niekoľko citátov obzvlášť o tom, čo sa v týchto dňoch deje. Všetci ste počuli o zemetrasení v Kalifornii a pýtali sa ma, kedy sa to stane. A môžem vám to povedať, viem o celkom presne: Pred príchodom Pána. To nám stačí, nepotrebuje vedieť deň ani hodinu.

Prečítam vám z kázne z 27. decembra 1964:

Pozrite sa na zemetrasenia v Kalifornii. Predpovedám, že pred príchodom Pána Ježiša Boh toto miesto potopí. Verím, že

Hollywood a Los Angeles a všetky tie špinavé miesta tam, Všemohúci Boh potopí.

Chcem to ešte zdôrazniť ďalším citátom, tým, čo brat Branham povedal 18. 7. 1965:

Za Ameriku sa už nemodlím. Zašla príliš ďaleko. Už sa len potopí (alebo „bude upadať“).

Ani tento výrok nie je ľahký. Ale stále hľadám ten, kde hovorí: „Tak hovorí Pán“. Nevieme, kedy sa to stane. Vieme, že sa to stane a že sa to stane ešte pred príchodom Pána. My na to nečakáme, my čakáme na príchod Pána. Vedci predpovedajú, že sa to má stať v novembri tohto roka. Neviem, či sa to stane. Viem len, že žijeme vo veľmi výnimočnom čase. Viem, že ak sme sa kedy blížili ku koncu, tak je to teraz.

Opakovane som povedal, že rok 1977 príde a odíde. A ostatné roky, ktoré boli tiež pozdvihovalé, tiež prišli a odišli. Ale povedal som, že ak sa dožijeme roku 1987, tak si musíme dávať pozor. Biblia hovorí o konci a koniec príde. Veríme, že sa tak stane v našej generácii. A máme na to biblické dôvody, pretože vidíme, že sa naplnili biblické zaslúbenia, ktoré hovoria o veciach konca.

Asi som si nepriniesol to správne kázanie, z ktorého som chcel ešte čítať. Možno prečítam ešte toto, z kázne „Vytrhnutie“. Brat Branham tu na strane 36 hovorí:

Ó, práve som si spomenul na svoju poslednú zvesť v Kalifornii. Myslel som si, že sa tam už nikdy nevrátim, keď som predpovedal, že Los Angeles sa potopí v oceáne. Tak hovorí Pán – stane sa to, je mimo, je podmytá, je vydaná napospas. Ku ktorej hodine? Neviem kedy, ale potopí sa. Hneď potom bola oblasť otrávená. Mnohí z vás, muži, ste tam stáli v ten deň, keď Pánov anjel zostúpil na skalú, keď to svetlo a oheň padli z neba na skalú, okolo ktorej sme stáli, skala sa vytrhla z vrchu a rozletela sa po okolí. Ozvali sa tri hlasné údery hromu. A ja som povedal: „Západné pobrežie zasiahne súd.“ Dva dni nato sa Aljaška takmer potopila. Pamätajte: Ten istý Boh, ktorý to povedal, povedal aj to, že Los Angeles je odsúdené na zánik. Je stratené. Neviem kedy. To vám nemôžem povedať.

Ako som už povedal, to my ani nepotrebuje vedieť. Musíme však vedieť jedno: nežijeme len v konečnom čase, ale na konci konečného

ho času. A musíme tiež vedieť, že musíme zostať úplne triezvi, nech príde čokoľvek, musíme až do posledného dňa zostať úplne triezvi – že sa každý venuje svojej práci a pokračuje v živote, akoby mal trvať ešte ďalších 100 rokov, ale žije tak, akoby sa to mohlo stať kedykoľvek.

Zdôraznili sme tiež, že praví veriaci sú triezvi ľudia. [1Te 5:6] Viera ešte nikdy nikoho nezmiatla. Naopak, viera nás učinila triezvymi. Ani Božie Slovo ešte nikoho nezmiatlo. Naopak, Božie Slovo nás napravilo. Sprístupnilo nám veci, ktoré sme nepoznali. Chcel by som teraz čítať najprv z Písma a potom z tohto kázania. Z listu Títovi, kapitola 1, verše 1 až 3:

„Pavel, sluha Boží, ale apoštol Ježiša Krista podľa viery vyvolených Božích a podľa známosti pravdy, pravdy podľa pobožnosti, na nádeji večného života, ktorý zasľúbil neklamný Boh pred večnými časmi a zjavil vo svojich vlastných časoch svoje Slovo kázňou, ktorou som ja poverený podľa nariadenia nášho Spasiteľa Boha...”

„On zjavil svoje Slovo v pevne určenom čase...” [nem. preklad] – vždy to správne Slovo v správny čas. Totiž Slovo zasľúbenia v čase, keď sa zasľúbenia naplnia. Povedali sme tu aj to, že Nový zákon sa začal biblickým proroktвом a jeho naplnením. A my veríme, že sa tak aj skončí. Veríme tomu, čo napísal Peter: *„Aj máme pevnejšie Slovo prorocké...”* [2Pt 1:19] Všade ide o Slovo. V liste Rimanom 16 išlo o Slovo. Tu ide o Slovo. V 2. Timoteovi 4:2:

„Káž Slovo...”

Ide o Slovo, pretože Slovo bolo na počiatku a Slovo musí byť aj na konci. [Jn 1:1] V tomto Slove je napísaný celý priebeh dejín spásy a my ho musíme len sledovať, aby sme videli jeho naplnenie. Keď sa zamyslíme nad tým, čo sa deje, môžeme čítať v Lukášovi 21. Tu sa píše od verša 25:

„A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na hviezdach, a na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie, takže zmŕtvujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať...” [Lk 21:25-26]

Nemusíme sa báť. Keď to všetko vidíme, máme pozdvihnúť hlavy, pretože vieme, že sa naše vykúpenie blíži. [Lk 21:28] Chcem k tomu či-

tať ešte jedno Slovo z 2. Petrovej 3. Čítavali sme verš 10, dnes čítame 11. verš:

„Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť!“ [2Pt 3:11-13]

Apôstol sa tu zameriava na náš osobný život. Keď vidíme, čo sa deje, sme upozornení na to, ako je to s naším pobožným životom. A keď si spomenieme na Henocha – on chodil s Bohom. [1M 5:24] Kráčať s Bohom znamená byť v Jeho vôli. Kráčať s Bohom znamená byť v súlade s jeho Slovom. [Am 3:3] Kráčať s Bohom znamená veriť Bohu a poslušne konať, čo hovorí. Všetci tí, ktorí Bohu verili, ktorí chodili s Bohom, našli v Božích očiach milosť. Božia vôľa im bola zjavená. Podľa toho poznali, že Boh je s nimi. [2M 33:16] Podľa toho vieme, že Boh je s nami – keď je nám zjavená jeho vôľa z jeho Slova. Tu je napísané:

„Keď sa to teda všetko tak rozplýva, akí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti...“

Pán hovorí:

„Ja som svätý a vy buďte svätí.“ [4M 20:26; 1Pt 1:16]

„Svätý“ znamená „zasvätený Bohu“! Brat Branham to nádherne rozvinul, keď povedal: „Zasvätené Bohu – ako nádoba, ktorá sa vezme, očistí a potom sa naplní, aby slúžila.“

To, čo všetci potrebujeme, je úplné očistenie, plnú vieru Božiemu Slovu, aby sme boli v súlade s Bohom a mohli s ním kráčať, pretože tak stojí to v prorokovi Ámosovi:

„Či azda pojdú dvaja spolu bez toho, že by sa shodli?“ [Am 3:3]

Musia dokonca kráčať v stejnokroku. Musíme kráčať v súlade s Bohom, v súlade so Slovom. Kto súhlasí s Bohom, súhlasí s jeho Slovom. A my tvrdíme, že veríme Božiemu Slovu tak, ako je napísané. Či sa nám vždy darilo podľa neho žiť... to ešte určite nie, ale svedčíme, že Boh do nás vložil túžbu skutočne podľa jeho Slova žiť. A nielen žiť podľa jeho Slova, ale priamo jeho Slovo prežívať, aby sa skrze nás stalo Božskou skutočnosťou. Brat Branham o tom hovorí pravdepodobne tiež

v tomto kázaní, a to na strane 27, v kázaní s názvom „Vytrhnutie“. Píše sa tu:

Čo sa stane, keď vyleje svojho Ducha na svoje Slovo? To isté, ako keď zalejete vodou akékoľvek iné semeno. Prebúdzá ho k životu a rodí podľa svojho druhu.

Amen! Otázka znie: „Čo sa stane, keď vyleje svojho Ducha na svoje Slovo? To isté, ako keď zalejete vodou akékoľvek iné semeno. Prebúdzá ho k životu a rodí podľa svojho druhu.“ A potom brat Branham vyslovil niečo vážne. Ďalej tu hovorí:

Hovoríte: „Mám krst Duchom Svätým“. To ešte zďaleka neznamená, že ste spasení.

Veľmi silné Slovo. A uvidíme, že to vezme späť do Písma. Krst Duchom je biblický a tam, kde je v srdci Slovo, tam je božské semeno a môže vzísť nový život. Ale kde Božie Slovo nie je, tam sa to deje tak, ako pri pozemskom daždi, že zem len zmokne. Ak v nej nie je žiadne semeno, ani prietrž mračien nepomôže, pretože tam nie je nič, čo by mohlo vzísť. Vidíte, aké je Slovo dôležité? Áno, Božie Slovo musí zaujať prvé miesto a potom na Slovo prichádza Duch. Čítam ďalej:

Hľa, ste trojitá bytosť. Vo vašom vnútri je duša, duch a telo. V tomto tele máte päť zmyslov, aby ste mohli byť v kontakte s vonkajším svetom. Viac vnímať nedokážu. Máte tiež päť zmyslov ducha – lásku, svedomie atď. Ale to najvnútornejšie je váš život, to ste vy.

Aj to sa zhoduje s tým, čo hovorí Božie Slovo. „...a človek sa stal živou dušou.“ [1M 2:7] Tak ako Boh dal človeku svojho Ducha alebo dych, tak nám Boh dáva svojho Ducha, aby nám dal svoj život. Ďalej tu stojí:

Ježiš povedal, že dážď padá na spravodlivých aj nespravodlivých. [Mt 5:45]

Verím, že nastal čas, aby sme vykročili priamo k viere a skutočne Bohu dôverovali. Nemáme sa čoho báť. A ja vám aj poviem, prečo nie: Pretože sme prijali Božie Slovo, a pretože sme prijali Božie Slovo, Duch sa s ním spojí a vytvorí v nás božský život. Ak niekto Slovo neprijal a ak aj Duch padá, nemôže nič vzísť. Je to len pomazanie, bez ktorého nemôže vzniknúť božský život.

Čítam ďalej z tohto kázania – tu brat Branham hovorí:

Všimnite si Nevestu – Nevesta nebola len obmytá, nebolo jej len odpustené – ona bola aj ospravedlnená. Skúmali ste niekedy, čo znamená slovo „ospravedlnený“? Napríklad, ak by brat Green počul, že som pil alebo robil zlé veci, ale potom zistil, že som ich vôbec nerobil a potom by prišiel a povedal: „Odpúšťam ti, brat Branham.“ Odpovedal by som: „Ty mi odpúšťaš? Nič som neurobil. Prečo mi chceš odpustiť?“ Ale ak som vinný, potom mi síce môže byť odpustené, ale napriek tomu nie som ospravedlnený, pretože som to skutočne urobil. Slovo „ospravedlnený“ znamená „akoby ste to nikdy neurobili“. Ospravedlnený – krv Ježiša Krista nás tak očisťuje od hriechu [1J 1:7], že je utopený v mori Božieho zabudnutia. [Mi 7:19] On jediný to môže urobiť. My to nedokážeme, my môžeme odpustiť, ale nie zabudnúť.

Prečo to čítam ešte raz? Aby som nám nejakým spôsobom dodal vnútornú slobodu. Núdza, ktorú všetci máme, spočíva v tom, že raz veríme a potom neveríme. Raz z Božej ruky všetko prijímame a inokedy zase pochybujeme.

Keď niečo príde, nepriateľ je zamestnaný tým, aby zasial pochybnosti, aby spôsobil nevieru. Verme dnes, že na Golgote bolo vykonané dokonalé dielo – Božie ospravedlnenie všetkých tých, ktorí boli vykúpení. Nič nezostalo. Nepriateľ môže prísť a pripomínať vám veci, ktoré ste urobili. Brat Branham tu hovorí:

My môžeme odpustiť, ale nemôžeme zabudnúť. Ale Boh zabudol, dokonca všetko hodil do mora zabudnutia, aby sme ani my viac na to nemysleli.

On odpustil, ospravedlnil a zabudol. Ospravedlnený v Božích očiach znamená, akoby sme to nikdy neučinili. Ospravedlnený človek stojí pred Bohom, akoby nikdy nezohrešil. Hriech mu nemôže byť započítaný. Blahoslavený človek, ktorému sa nepočíta hriech, blahoslavený človek, v ktorého duchu niet klamstva! [Ž 32:2] On niesol náš hriech, vzal na seba náš trest, jeho ranami sme boli uzdravení. [Iz 53:5] Úplné odpustenie, úplná spása. Keď sa to v nás stane istotou, prepukne radosť, vďačnosť, jasanie a Boh bude môcť naďalej žehnať.

Je to však potrebné, aby sme mohli ďakovať bez toho, aby sme mysleli na veci, na ktoré Boh zabudol. Ak na nich Boh zabudol, pretože

ich plne a cele odpustil, prečo by sme na to my mali stále myslieť? Ne-priateľ príde, bude obžalovávať, bude obviňovať, bude znovu vyťahovať minulosť. Žíme v Božej prítomnosti, nie vo vašej a mojej minulosti, ale v Božej prítomnosti! A potom sa staneme radostnými, vtedy radosť naplní naše srdcia! Pokračuje to ešte ďalej:

Ja by som vám mohol odpustiť, ale vždy by som si pamätal, že ste mi urobili zlé veci a nie ste ospravedlnení. Bolo vám iba odpustené. Ale v Božích očiach je Nevesta ospravedlnená – vôbec to neučinila. Amen! Stojí tu, pripravená na manželstvo s cnostným Božím Synom. Ona v prvom rade nikdy nezhrešila.

To je veľmi mocné. Ona v prvom rade v Božích očiach nikdy nezhrešila. V Božích očiach sme boli do hriechu len vtiahnutí, neboli sme k tomu určení. Boli sme určení k tomu, mať večný život. Ale skrze Adama prišiel hriech na všetkých.

Ona v prvom rade nikdy nezhrešila. Prečo nie? Pretože bola predurčená. Len sa chytila do pasce. Keď počula pravdu a vyšla von, krv ju očistila. Ona je cnostná. Nie je v nej žiadny hriech.

Je to evanjelium? Amen, amen. To je plné evanjelium, to je plná spása, to je úplná Božská pravda, nie tvoje a moje čiastkové dielo, ale všetko zahŕňajúce Božie dielo vykúpenia, ktoré je dokonalé. Je napísané:

„Každé dobré danie a každý dokonalý dar zostupuje s hora od Otca svetiel, u ktorého nieto zmeny, alebo nejakého obratu zatônenia.“ [Jk 1:17]

Žiadne zatemnenie, dokonca ani biblických právd. S Bohom je svetlo. Boh je svetlo [1J 1:5], Boh je pravda [Rm 3:4], Boh je duch [Jn 4:24] a keď sme v Božej prítomnosti, je to s nami dobre. Cítíme sa vďaka tomu dobre. Prečo? Pretože veríme, veríme tomu, čo Boh povedal. Veríme tomu, čo Boh učinil. Veríme mu a pôjdeme svojou cestou s Pánom.

Všetci túto kázeň máte a iste si ju môžete prečítať. Chcem čítať ešte niečo o Neveste, a to z tej istej kázne, strana 36:

Spomínam si na večer, keď som videl náhľad Nevesty. To bolo ešte predtým, ako som videl toto. Stál som tam a uvidel

peknú malú dámu, ktorá bola správne oblečená a kráčala týmto smerom. Vo videní stál niekto vedľa mňa a keď som to videl, zaznelo: „Náhľad nevesty“. Videl som ju prechádzať okolo. Prišli z tejto strany a pokračovali tam. Počul som niekoho prichádzať, z druhej strany prišla Cirkev. Prišla Cirkev z Ázie. Ó, hovorte mi o špine! Potom prišla európska Cirkev. Ó, Bože! Potom som počul, ako niekto prichádza s rock and rollom, a to bola Miss Amerika – Cirkev. Nemali na sebe ani len odev. Mali sivý papier, akoby novinový, a držali ho pred sebou, tancujúc rock and roll. Miss Amerika, Cirkev.

O chvíľu budem čítať ďalej. Všimli ste si ten rozdiel? Najprv išlo o Nevestu, ktorá prišla z jednej strany a prešla na druhú. A potom šlo o Cirkev. Prišla z druhej strany a pokračovala sem. Ktorým smerom ideme my? K čomu patríme? Len k Cirkvi? Alebo k Neveste? Počúvame, čo Duch hovorí zborom? [Zj 3:22] Ideme správnym smerom? Viem, že sú ľudia, ktorí nevedia ani to, aký je rozdiel medzi Cirkvou a Nevestou. Píšu a kážu proti tomu... Ale existuje Nevesta a existuje Cirkev a zvesť znie do celej Cirkvi a ktokoľvek má uši, aby počul, čo Duch hovorí zborom, vyjde von, zosúladi sa s Bohom a Jeho Slovom a potom víťazí skrze krv Baránka a Slovo svojho svedectva. [Zj 12:11]

Čítam ďalej:

Stál som tam v Jeho prítomnosti. Pomyslel som si: Bože, to sme ako kazatelia nemohli vytvoriť nič lepšie? Oh Oh Oh Oh. Viete, ako sa pri tom cítite. Potom som si pomyslel: „Bože, skry ma. Keby som sa len mohol odtiaľto dostať. Ak by toto bolo všetko, čo sme dosiahli, čo sme vytvorili... Keď tieto ženy prechádzali okolo, pohybovali sa rokenrolovým krokom, mali krátke vlasy, nalíčené tváre. Takto prešli okolo a to mali byť Kristove panny. Keď takto prešli okolo, odvrátil som hlavu. Viete, že to držali len pred sebou. Ich chrbáty boli odhalené. Prešli okolo. Povedal som: Bože, nemôžem sa na to pozerieť. Nechaj ma zomrieť, nechaj ma zmiznúť a podobne.

Kto sa do toho dokáže vcítiť? Toľko kázania, toľko veľkých vecí, ktoré Boh učinil, veľké divy a znamenia, najväčšia služba, aká kedy bola na zemi od čias Ježiša, veľké veci, ktorých boli ľudia svedkami. Toho nebol nedostatok. Čo chýbalo? Ako jasne povedal brat Bran-

ham, aj to je tu v tomto kázaní. Už keď začínal svoju službu, vedel, že nejde len o divy a znamenia, ale o zvesť. Vedel to aj vtedy, keď zvesť ešte nebola zvestovaná. Všetci, ktorí prišli na zhromaždenia, boli nadšení z toho, čo videli. Ale keď bolo prinesené Slovo, išli svojou vlastnou cestou.

Tak, ako to bolo vtedy s Pánom, keď uzdravoval chorých, rozmnožoval chlieb, činil veľké divy a znamenia – prichádzali zástupy, tisíce ľudí. A keď prišlo Slovo, odišli a už viac Pána nenasledovali. [Jn 6:66]

Ďalej stojí:

Pozrel som sa a prišla tá svätá skupina žien (dievčat) presne taká ako na začiatku.

Všimli ste si, že, ako už povedal, najprv videl Nevestu, potom Cirkev a potom opäť Nevestu? A na konci vidí Nevestu tak, ako ju videl na začiatku. To mi má mnoho čo povedať. Koniec musí byť v každom ohľade rovný začiatku. A my prežijeme tie isté veci.

Všetky boli úhľadne oblečené, vzadu dlhé vlasy, boli hladké a čisté, kráčali v súlade s evanjeliom.

Amen! Kráčali v súlade s evanjeliom – v súlade s Božím Slovom, v stejnokroku. Musíme sa dostať do tohto stejnokroku. Musíme vidieť to isté, veriť tomu istému. Musíme kráčať spoločne. Ďalej tu stojí:

Ona bola Slovo.

Viete, dlho som tento výrok nedokázal pochopiť. A možno sa mi stalo, že som to pred mnohými rokmi nejako obišiel a možno povedal, že „Ona mala Slovo”. Možno som to učinil, pretože je to ťažké pochopiť. Možno som to však predsa len preložil dobre. Čo to však znamená? „Ona bola Slovo.” Viete, že brat Branham hovorí na jednom mieste: „Mojžiš bol Slovo.” Ak sa nad tým zamyslíte, a pozorujete to vo svetle Božom, zaznelo zasľúbenie: „*Po štyristo rokoch tvoje semeno z tej zeme vyvediem.*“ [1M 15:13-14] Bolo to Slovo zasľúbenia. Keď sa čas priblížil, zjavil sa Pán Mojžišovi a Mojžiš sa stal jedno so Slovom. Naplnilo sa to skrze neho. Bol s tým v súlade. Vidíte, o čo ide? Tak ako sa Slovo naplnilo v Kristovi a On bol Slovom, tak sa Slovo napĺňa v Cirkvi a ona sama sa stáva časťou Slova. Ján bol časťou Slova, pretože v Slove je napísané: „*Hlas zaznel na púšti.*“ [Iz 40:3] On bol ten hlas, on to povedal: „*Ja som ten hlas...*“ [Jn 1:23] Bol časťou Slova! Cirkev je čas-

ťou Slova a my sme sa stali jedno so Slovom! My sme v Slove a Slovo je v nás. Slovo je Duch a život. [Jn 6:63] A aj my musíme mať duchovný život.

Čítam ďalej:

Zdalo sa, že z každého národa je tam jedna [žena]. Hľadel som na ne, keď prechádzali okolo. Videl som ich prechádzať, ale namiesto toho, aby klesali, stúpali. Potom som sledoval, ako jedna, dve alebo tri z nich vybočili z radu. Zakričal som: „Držte krok!“ Potom ma videnie opustilo a ja som stál v izbe a kričal: „Držte krok!“

Čo znamená „držať krok“? Byť v súlade. S kým? S Bohom, s jeho Slovom. Nie s výkladom, ale s Bohom, s jeho Slovom. Zostaňte v súlade, o ostatné sa postará Boh. Brat Branham tu ďalej hovorí:

Pýtal som sa sám seba, či sa to už mohlo stať? Mohla byť Nevesta už vyvolaná? Je to to, čím dnes prechádzame? Musí byť formovaná na obraz Krista a Kristus je Slovo. To je to jediné. Pozrite, je to tu, v Slove. Nič k tomu nemôže byť pridané.

To je to, čomu veríme. Veríme, že k Slovu nemôže byť nič pridané. [Zj 22:18] Môžete si spomenúť na ten príklad, keď brat Branham hovoril o tom, že všetko sa rodí podľa svojho druhu. [1M 1:11] Človek je človek, zviera je zviera. Všetko tvorí svoje vlastné bunky. Nie je to nič zmiešané z toho i onoho. Všetko je pôvodné, originálne, všetko rodí podľa svojho druhu. Existuje Božský druh, Božské pokolenie. Existujú Boží synovia a dcéry a my sme vzišli podľa druhu Krista, splodení skrze toho istého Ducha, skrze to isté Slovo, máme ako Boží synovia a dcéry ten istý život. [Tt 3:5]

Niekedy hľadáme na seba, na svoj vonkajšok a zabúdame, čo Boh učinil v nás. Pamätajme na to, čo Boh urobil v nás, čo urobil pre nás, a čo ešte navonok zostalo, tiež v určenom čase vykoná, keď sa vrátí, aby vzal tých svojich domov. Lebo tí, ktorí zosnuli v Kristovi, vstanú najprv a potom budeme my premenení. [1Ts 4:16-17; 1Kor 15:51-52] Koľkí tomu veria? Verím tomu celým svojím srdcom. Boh to povedal, Slovo vyšlo z jeho úst a On ho už nikdy nemôže vziať späť. Zostáva to tak, povedal to Boh. Tak to bude.

Nevesta je časťou ženícha. Žena je časťou svojho manžela, pretože bola z manžela vyňatá. [1M 2:23] Eva bola časťou Ada-

ma, vyňatá z jeho boku. Tak je to aj s Nevestou. Nebola vzatá z denominácie, ale z lona Božieho Slova pre tento deň.

Vyšla priamo zo Slova. To nemožno dostatočne zdôrazniť. Späť k Slovu, späť k Svätému Písmu! Bol som veľmi vďačný za niektoré poznámky, ktoré odznali ohľadom poslednej brožúry. Je už napísaná aj vo francúzštine a čoskoro vyjde. O to sa teraz jedná. Áno, o to sa teraz jedná. Nielen používať biblické miesta, ale správne ich zaradiť, vložiť ich tam, kam patria. Ako písal Pavol:

„Usiluj sa, aby si seba predstavil dokázaného Bohu, robotníka, ktorému sa netreba hanbiť, ktorý krojí slovo pravdy, ako sa patrí.“ [2Tm 2:15]

Brat Branham na jednom mieste hovorí o službách, ktoré boli do Cirkvi umiestnené, že všetky majú svoje určené oblasti zodpovednosti. [Ef 4:11] A tiež hovorí, že každý plní svoj diel bez toho, aby ho niekto iný mohol nahradiť. O pastierovi hovorí [kázanie „Varování, potom soud“, 24. 7.1963]:

Pastier je mimoriadna osoba. Je stvorený tak, aby dokázal urovnávať spory medzi ľuďmi. On je ten, kto nesie bremená. On je v tíme volom.

Viete, čo to znamená – ťažné zviera, ten, kto musí veľa niesť. Je to biblické Slovo. Jedna zo štyroch živých bytostí [Ez 1:10] mala taký vzhľad. Nemôžem za to. Ďalej tu stojí:

Je to človek, ktorý si môže sadnúť a ak je niečo medzi ľuďmi, napríklad medzi dvoma rodinami, nestavia sa na žiadnu stranu. Nie, stojí medzi nimi, a preto ich môže spojiť v láske. Je to pastor. Je to pastor. Vie, že sa musí o tieto veci starať.

Evanjelista, evanjelista je mimoriadny muž. On horí ako ohnivá guľa. Vydá sa do mesta, hlása svoju zvesť a ide niekam inam, je to mimoriadny muž.

Učiteľ je mimoriadny muž. On sedí a pod pomazaním Ducha Svätého dokáže vziať miesta Písma a spojiť ich skrze Ducha Svätého. Ani pastier ani evanjelista s ním nemôžu byť porovnávaný.

Apoštol je mimoriadny muž. On je ten, kto usporiada veci podľa ich poriadku. Je to muž, ktorého poslal Boh, aby dal veci do poriadku.

Prorok je mimoriadny muž. Prorok je muž, ku ktorému prichádza Slovo Pánovo. Prorok je totiž vo svojom živote tak formovaný, že jeho podvedomie a prvé vedomie sú veľmi blízko seba, vidí veci či už spí alebo bdie, vidí sny aj keď bdie. Je to ten, kto predvída veci, ktoré prídu.

...

Skutočný prorok dáva veci do poriadku podľa Boha. Nikdy nebude robiť kompromisy. Postaví veci tak, ako majú byť. To je dôvod, prečo Boh takto použil ducha Eliáša. Je to Duch, ktorý vykonáva jeho príkazy, vždy dáva veci do poriadku [Lk 1:17] a vždy sa vracia k Slovu.

Na to hovoríme Amen a ešte raz Amen a ešte raz Amen. Rôzne služby, jeden a ten istý Duch. Rôzne úlohy, ale množstvo úloh, ktoré treba vykonať. [1Kor 12:4-6] A jeden a ten istý Duch, jeden Pán a jeden Boh, ktorý všetko pôsobí.

Dovoľte mi, aby som na záver čítal niekoľko veršov z 2. Petra 3, od verša 14:

„Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.“ [2Pt 3:14]

A my sme v očakávaní, vo veľkom očakávaní a verím, že to v nás stále silnie. A tu sme opäť nabádaní, aby sme sa usilovali byť pred Ním nájdení bez poškvrny a bez úhony v pokoji. Boží pokoj je vyšší ako všetok ľudský rozum [Fp 4:7].

„A zhovievavosť nášho Pána považujte za spasenie, ako vám aj náš milovaný brat Pavel písal podľa jemu danej múdrosti...“ [2Pt 3:15]

Pavol bol múdry staviteľ, [1Kor 3:10] boli mu zjavené veci, ktoré iní pred ním nevideli. Veľa hovoril o tajomstvách. Sme vďační Bohu, že mal ľudí, ktorým mohol zjaviť, čo bolo v danom čase potrebné.

Tu hovorí o príchode Pána, o Božom Slove, o príprave a o tom, že by sme sa mali snažiť byť pred ním nájdení bezúhonní a nepoškvrnení. Je to možné? Áno, je to možné pod krvou Baránka, pretože Boh nám nemôže nič viac započítať. Verím však, že Boh nám daroval aj túžbu

vedome sa nepreviniť. Stačí už to, čo činíme veci nevedome alebo činíme veci, ktoré činiť nechceme. Neverím však, že Božie dieťa niečo robí vedome alebo dokonca úmyselne hreší, teda koná proti Božiemu Slovu a prestupuje ho. Nie, stali sme sa časťou Slova, a pretože sme sa stali časťou Slova, máme túžbu podľa tohto Slova žiť, konať a chodiť podľa neho. A ten istý Boh, ktorý do nás túto túžbu vložil, nám dal aj milosť, aby sme ju naplnili.

Veríme jednoducho, že ten, kto započal, ten i dokoná ku dňu Ježiša Krista. [Fp 1:6] Čo dnes ešte nie je dokonané, bude dokonané v deň Ježiša Krista, najneskôr vtedy, keď ho uvidíme, lebo je napísané:

„Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme jemu podobní [rovní], lebo ho budeme vidieť tak, ako je.“ [1J 3:2]

To je Božie Slovo. To je to, po čom túžime, a chceme, aby na nás spočinulo Jeho zaľúbenie [Žd 11:5; Mt 3:17], aby sme aj my mohli byť vzatí nahor. Nech nám Boh daruje milosť, aby sme patrili k Neveste, aby sme sa podriadili jeho Slovu, aby sme boli oblečení. Keď brat Branham videl Cirkev, predstavenú ako milé dámy – žena je predsa v pro-roctve opísaná ako Cirkev. Ale tieto dámy neboli oblečené, zakrývali len hanbu svojej nahoty. Ale Nevesta bola oblečená, žiadne krátke vlasy – dlhé vlasy. Vy viete, čo máme na mysli – poslušná v každom bode, už viac žiadny vnútorný odpor. Naopak, priame spojenie k Slovu, túžba konať ho, bez ohľadu na to, čo hovoria ľudia. Máte túto túžbu? Máme ju všetci? – zo srdca plniť Božiu vôľu? Nielen veriť, ale aj konať – byť činiteľmi Slova? [Jk 1:22]

Nech v nás Boh svoje Slovo požehná, nech ho obživí svojím Duchom, [Ž 119:107] aby sa skutočne ukázalo, že sme časťou Slova, časťou vyvolania von, účastní prípravy, účastní napravenia, účastní Slova a jeho naplnenia v tomto čase. Tak ako mali iní v iných časoch účasť na tom, čo Boh konal vtedy, máme aj my účasť na tom, čo Boh koná teraz. Za to mu chceme zo srdca ďakovať. Veríte tomu všetci? Preto Boh poslal svoje Slovo, aby nám oznámil, čo zaslúbil. A ak tomu veríme, splnili sme podmienku, aby sa to mohlo stať. A stane sa to. Lebo všetky Božie zaslúbenia sú áno a amen skrze Ježiša Krista, nášho Pána, na jeho slávu a česť. [2Kor 1:20] Veríme tomu celým srdcom. Nech Boh v nás po-

žehná svoje Slovo a vyvedie ho ku novému životu. Amen. Povstaňme a spoločne vzdajme vďaku Pánovi.

Nebeský Otče, z celého srdca ti ďakujeme za tvoje drahé a sväté Slovo.

Ono sa nevracia prázdne. Splňa to, na čo si ho poslal. Pane, veríme, že si nám zjavil zasľúbenia s veľmi konkrétnym cieľom – aby si povolal von Nevestu, lebo len ona na to bude počuť. Všetci ostatní tomu budú protirečiť, pôjdu svojou vlastnou cestou a budú si myslieť, že to dokážu, ale tvoj ľud, tvoj krvou vykúpený zástup, tvoja Nevesta, bude v súlade s tebou a tvojím Slovom.

Pane, požehnaj všetkých, ktorí pozdvihli svoje ruky. Vyjdi nám v ústrety, môj Bože, daruj vykúpenie, oslobodenie, uzdravenie a krst Duchom a ohňom. Pane, prijali sme tvoje Slovo. Je v našich srdciach. Vylej naň svojho Ducha, aby mohlo priniesť nový život, Božský život. Požehnaj nás všetkých a spolu s nami celý svoj ľud po celej zemi. Verný Pane, učiň ešte veľké veci a dokonaj svoje dielo. Učiň to už v krátkom čase a príď skoro.

Zároveň ti ďakujeme za tento večer a z celého srdca ťa prosíme, aby si navrátili aj päť služieb. Pane, Ty si ich do cirkvi ustanovil, ony sem patria. Daruj nám bratov, ktorí tieto služby vykonávajú. Pane, patrí to k tomu. My jednoducho veríme, že to učiň. Chvála tvojemu svätému menu. Haleluja! Amen. Amen.